

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
odontiatrós Δάν Χάρπερ κατοικούσε οε
μά πολυκατοικία, στην οποία ζευναν κ'
άλλοι πολλοί εἰσποροί Λοντρεζοί. Τό δια-
μερία του βρισκόταν στο τρίτο πα-
τωμα.

Ο Σέρλοκ Χόλμς ανέθηκε γρήγορα-
γρήγορα τίς σκάλες, στάθηκε μπρός
στην πόρτα του γιαιρού και άρχισε νά
χτυπά τή κουδούνη, χωρίς διακοπή.
Συγχρόνως είχε πάρει έκφρασι άνθρω-
που ήλιθου και φρικτά οδοντογούντου.

Άξαφνα άκούστηκαν από μέσα πατηματα
και ή πορτα άνοιξε. Ένας άνθρωπος ήπιτος
και μιστριώδης παρουσιάστηκε. Ήταν πιο

φηλός άπ' τόν Χόλμς, ξερογαυός, αλλά και εύφοτος, όπως φαινό-
τανε, μέ τίς άταλένιους. Τό πρόσωπό του ήταν άποκροστικό. Τό
κεφάλι του φαλακρό. Κάτω άπ' τή μεγάλη κωμωφορή και άγκυ-
λωτή μύτη του άπαικονταν μέ άτελείωτη, πυκνή γενιάδα, ή οποία
έφτανε ως τό στήθος του. Τα μάτια του ήσαν διαπεραστικά. Τό βλέ-
μα του ζωκό και ποζήρο. Φαινόταν άνθρωπος από ζέινους που μπο-
ρούν νά διαβάσουν στην άπόψη τόν άλλον τά μυστικά του.

—Τι θέλεις; ρώτησε άτόμοι τόν Χόλμς. Τι διαβόλο χτυπάς έτσι
τό κουδούνι! Θά μού τό σπάσης. Έλα, ξεκομίσου από δω.

—Συγγνώμη, κύριε Ιατρέ! ήλιε ό Χόλμς μύξολιάνοντας, μέ φωνή
τρεμουλιαστή και θρηνηδή. Πονά!... Τα δόντια μου, άχ τά δόντια
μου!... Θά πληρώσω όσο και κούνα, άν μέ γλιτώσετε από αυτόν τό
διαβολόσπονο.

—Γιά τά δόντια σου ζώπο, κουβάληθηκες εδώ;
—Μάλιστα άκριβώς, κύριε γιαιτρέ. Γιά τά δόντια μου... "Αχ!...
"Ωχ!...
—Πήγαινε, πήγαινε... Δέν έχω καιρο... "Υπάκου νά άλλοι γιαι-
τροί.

—Σας έκτείνω, γιαιτρέ μου...
Αιτηθήτε μέ... Βγάλίτε τα, τά
γροουδάρια, νά μίν πονά άτίο.
"Αχ!... "Ωχ!... "Ωχ!... "Αι!...
"Αι!...

—Έμπρός, περασε μέσα, τού
ελεε ό Χάρπερ. Πέρασε εκεί, ά-
ριστέρα στο ιατρείο κ' έβγασε.
Ο άστυνομικός μπήκε στο ια-
τρείο, στάθηκε ορθός πίσω από
τήν πόρτα κ' άρχισε νά σκέπτε-
ται: "Μερίστηρε τάχα ό Χάρπερ
ποιός είναι; Μέ περμινε μήπως;
Βρισκοντα κ' άλλοι μέσα στο
σπίτι; Από θά τό ίδωμε σέ λίγο.
Πάντως, φίλε μου Χόλμς, τά μά-
τια σου τέσσερα. Βρίσκεισαι μέσα
στη φάκα αυτή τή στιγμή.

Τή στιγμή αυτή άνοιξε μία πλα-
γινή πόρτα και μπήκε μέσα στο
ιατρείο ό Δάν Χάρπερ. Έξοριζε
ένα βρέμμα έρευνητικό στο Χόλμς
και τού ελεε:

—Καθήστε στην πολυθρόνα, κύ-
ριε. Πρέπει νά δώ τά δόντια σας. Έρχεστε από τήν έξοχή όλέτω.
—Μάλιστα, γιαιτρέ μου, κατοικώ στην Ήρλανδία. Ήοθα τόν Λον-
δίνο νά πουλήσω τή θρώμη μου κ' άποταξα ένα διαβολόροινολόγημα.
Αυτό φταιει, τό αναθεματισμένο. "Αχ!... "Αι!... "Αι!...
Ο Χόλμς είχε καθίσει τώρα στην πολυθρόνα κ' είχε άνοιξει διά-
πλατα τό στόμα του. Ο Χάρπερ είχε σκύψει από πάνω του και τού
έξετάζε τά δόντια του.

—Πάνω ή κάτω ποινές; τόν ρώτησε οε μία στιγμή.
—Κι' επάνω και κάτω, και παντού, άποκριθηκε ό Χόλμς. δογγών-
τας κ' αναστενάζοντας κλαψάριζα.
—Νά!... Νά!... Ξεφώνισε άξαφνα ό Χάρπερ.
—Τι συμβαίνει; ρώτησε ό Χόλμς.
—Βρήκα τά σάπια δόντια που σάς πονούν.
—Τά βρήκατε;
—Βεβαίως. Είνε δύο φρονιμίτες, έντελώς σάπιοι. Δέν άξίζον πειά
ούτε μία πεντάρα. "Αλλά!...
—Τι τρέχει;
—Θύ πονεστε ήπεροβολικά, κύριε. Γι' αυτό πρέπει νά σάς άποκοι-
μήσω.

—Κάνετε ό,τι θέλετε, γιαιτρέ. Φτάνει νά μίν πονά πειά, άπάντησε
άποσπαστικά ό Χόλμς και συγχρόνως σκέπτηκε: «Αυτό φρονιμίτες σά-
πιοι έντελώς, ένθ τά δόντια μου ήνε γερά! Πρέπει, λεί, νά μ' άποκοι-
μήσω. Άρα έξορι ποιός είναι, ό άκριβός. Τό παιχινδι άρχίζει. "Ε-
στω... "Ο Θεός βοηθή!...»

—Θά ξεπλώθητε λοιπόν αναλατινά σ' αυτή τήν πολυθρόνα, συ-
νέχισε ό Χάρπερ, και θά σάς βάλω ένα πομα μέ ναρκωτικό στη μύ-

τη... Και όταν θά ξεπνήσετε, όλα θά έχουν τελειώσει!
—Γρήγορα, γρήγορα, γιαιτρέ! Βγάλίτε μου όσα δόντια θέλησετε...
και ένα, και δύο, και περισσότερα! Κάντε μόνάχα νά σταματήσουν οι
φρονιμοί αυτοί πόνοι!... Ξεφώνισε ό Χόλμς.

Ο Δάν Χάρπερ έκανε μερικά βήματα πίσω, πήρε ένα μπουζάλκι,
έχισε πάνω σ' ένα πομα από βαμτακι μερικά σταγονίς άχρόου ή-
γροϋ. Ξαναβρέθηκε κ' είχε πηδημα κοντά στον άστυνομικό που έβενε
πάντοτε ξεπλωμένος στην πολυθρόνα, άκούμπησε τό βαμτάκι στη μύ-
τη του και τό έπιεσε δυνατά!...

Ο Σέρλοκ Χόλμς έβλεπε τά μάτια του κ' έσφιξε τά δόντια του
για νά μή μπή στο στόμα του ούτε μία σταγόνα άτυνωτικού. "Όσο για
τή μύτη του, τά σφαιρίδια από γουτατέρκα θά ξεπλώσαν τον προ-
ρισμό του. Έτσι, οι άτιμοί του ναρκωτικού δέν θά μπορούσαν ούτε
κάν από τό' αυτά του νά φτάσουν στον έγκέφαλό του.

Ο άστυνομικός προσοτήθηκε επί κάμποσες στιγμές ότι φριχούσε
σ' όλο τό σώμα... "Υστερα τένοσε τά πόδια του άτότομα κ' έ-
μεινε άκίνητος, σαν νά είχε βηθήσει σ' άτόλυτη νάρκη.

Ο Δάν Χάρπερ πέταξε τότε τό πομα στο τζάκι, άπον έκανε με-
γάλη φωτιά, έτρεξε στην πόρτα και τήν άνοιξε φωνάζοντας:
—Έλατε μέσα!

Τρία άτομα μπήκαν στο δωμάτιο.
—Τελείωσε! φώναξε χαρούμενος ό Δάν Χάρπερ! "Ο Σέρλοκ
Χόλμς, ό έπικίνδυνος έχθρός μας, βρισκεται στα χέρια μας!...

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕ ΝΕΚΡΟΚΡΕΒΒΑΤΟ

Ο Σέρλοκ Χόλμς είχε άναγνωρίσει τίς φωνές και τών τριών σχε-
δόν προσώπων, που μπήκαν στο δωμάτιο. Το άτομο, λόγω χάριν, που
μειόσε τώρα τού γιαιτροϋ, ήταν ή μίς "Εδθ Μπρούζες. Άκούστηκε έ-
πισης και μία άνδρική φωνή, τού άδελφού τής κοπέλλας, τού γραμ-
ματέως τής Τραπέζης τής Άγγλίας. Ο άστυνομικός δέν γνοριζε τό
τρίτο πρόσωπο, όάποσο μάντεψε, και μέ κλειστά τά μάτια, πώς ήταν
ό φίλος τής "Εδθ, ό άγνωστος τού
Στριγκρηλδ. Η φωνή του έβουάζε
μέ παλληκαριό έπικρι χροώνων.

—Μά νά ήνε άμους ό Χόλμς;
ρωτησε ό τελεντάτος τόν γιαιτρό,
αλησιάζοντας τήν πολυθρόνα, στην
όποια ήσαν ξεπλωμένος ό άστυνο-
μικός.

—Όταν τού βγάλομε τήν
φρενική περρούκα του, θά τόν ά-
ναγνωρίσουμε, ελεε ό γιαιτρός.

Κι' έβγάλε, πραγματι, τήν περ-
ρούκα τού Σέρλοκ Χόλμς.

—Μπράβο! Αυτός ήνε! φώνα-
ξε χαρούμενος ό άνθρωπος τού
Στριγκρηλδ. Δέν τόν έχω δει πο-
τέ από κοντά, μά εδθα πολλές φο-
τογραφίες του σ' έφημερίδες και
περιοδικά... Γλιτώσαμε, επί τε-
λούς, από τόν τρομερότερο έχ-
θρό μας!...

—Και αυτή τήν έκατοχία τήν
χροστάμε στον Ουίλλιαμ! ελεε ό
Χάρπερ.

—Τόν άναγνωρίζω τώρα! συ-
νεπληρώσε και ό γραμματέως τής Τραπέζης. "Α! ήταν έξοχη ή ιδέα
μου νά έγκαταστήσω στο ιδιαίτερο γραφείο τού Διοικητού τής Τραπέ-
ζης τό μικροφώνο που συγκοινωνεί με τό γραφείο μου και που μού έ-
πέτρεψε ν' άκούσω τι ήσαν οι διοικήσεις και ό άστυνομικός, ό όποιος
είχε έμφανισθεί μεταμφιεσμένος οε Κάρολο Κινόξ.

Ο Ουίλλιαμ άνάφερε κατόπιν πώς συνεννοήθηκε με τήν άδελφή
του, ή οποία έγραψε επίτηδες τή γνωστή μας κάρτα και τήν έξοριζε
στο γραματοκιβώτιο τού γιαιτροϋ, βεβαία ότι θά τήν έβγαίνοε ό Χάρ-
περ, που τόν ελεε νά τήν παρακολουθή, και πώς έστειλε τήν "Εδθ στον
άστυνομικό για νά τόν παρασύρη ως τό σπίτι τού οδοντοιατροϋ... Οι
τέσσερες συνένοχοι ξεπασσαν οε δυνατά γέλια.

Κατόπιν ό Χάρπερ, άφοϋ έπιεσε τούς φίλους του ότι ό Σέρλοκ
Χόλμς δέν θά ξεπνόνεσε προτού περάσει τούλάιστον μία ώρα, χάρις
στην ίσχυρη δόσι τού ναρκωτικού, τούς ελεε ότι ήταν καιρός πειά ν'
άρχισουν νά συζητούν για τίς υποθέσεις τους

—Έξ' άλλου, προσέθεσε, κ' άν ακόμα ξεπτηήσει αυτός ό σκύλος,
τού φρενιόμενου μία σφαιρά στο κεφάλι και ησηάζουμε μία για πάντα...

Ο Σέρλοκ Χόλμς κωμωδόνεσε πάντοτε τόν κοιμισμένο, μά δέν έ-
χανε ούτε λέξι άπ' όσα έλεγαν γύρω του. Καταλάβαινε βεβαία πόσο
σοβαρή ήταν ή θέσι του, μά δέν λογάριζε κανένα κίνδυνο, προκειμέ-
νο κ' μάθη τίς λεπτομέρειες που άγνωούσε.

Οι άδελφοποιοί άρχισαν νά συζητούν. Πρώτος έλαβε τό λόγο ό
κόμης Ουίλλιαμ, ό άγνωστος τού Στριγκρηλδ.
—Έχουμε, ελεε, νά μιλήσουμε για σοβαρά ζητήματα. Στις άποθή-
κες μας βρισκεται σήμερα μία μεγάλη ποσότης από κίβδηλα νομμά-
τα... Είνε εύκολο νά τά μεταφέρουμε στο Λονδίνο... Πρέπει όμως
ν' άποφασίσουμε πότε θά τά εισαγάγομε στα ύπόγεια τής Τραπέζης,

ΣΤΙΧΟΙ
ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ
Ματια πόχω λημονήσε
θελου νά μ' έιδουν.
Από καρδιές πόχων χω
(ρισει
θελουνε ν' άνταμιθούν.
Τά χελάκια που φιλού-
(σα
φιλιά θελουνε ξανά
και τά μάτια, άχ!... νά
(μποροζού
νά φιλώ πατιονιά!...
"Εχω τήν ψυχή μου
(κλεισει
στα φυλλάκια ενός παν-
(σέ.
Νάταν ό πανσές νά
(χρηση,
γλυκοτραγουδο για σέ.
Τό τραγουδι αυτό νά
(μοιάση
σαν εκείνον τό σκοπό,
πούλεγα άλλοτε: "Χρυ-
(σό μου,
άχ!... πολύ σέ αγαπώ!...
ΕΡΡΙΚΟΣ ΧΑΪ'ΙΝΕ